

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Inanis gloriæ appetitus an semper in peccatum inducat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

xint subiacere, qui Christianos naufragium patientes spoliant.

Inanis glorie appetitus an semper in peccatum inducat.

Gloriae humanæ appetitus licet malus non sit (nam ita licitum est cupere & quærere humanam gloriam, sicut licitum est cupere & quærere alia bona humana, scilicet pecunias, agros, & huiusmodi, est enim gloria vñā inter bona humana non parvū) inanis tamen glorie appetitus peccatum est: quia à recta dissonat ratione vanum. Est autem gloria vana non solum quando de falsis est, sed etiam quando de trãsitoriis, aut à transitoriis expeditur, quia non solum de falsis vana est gloriatio (vtpote de his quæ non sunt) sed etiam quum transitoria tanti sūt, vt de illis aut ab illis quæratur gloria, vanitas est. Sufficere debet homini à transitoriis gloria transitoria vt sic, & non quasi gloria absolute illa enim parvū fit, si cognoscitur, dum autem magni fit, quia vt gloria absolute aestimatur, vanè appetitur: quia reuera magnum quid non est. Non est autem semper mortale peccatum: sed solum quando amor glorie repugnat charitati, vel quantum ad illud de quo est gloria, vel quantum ad intentionem appetentis gloriam. Et primo modo solum peccat mortaliter, qui gloriatur de aliquo quod est peccatum mortale, quicquid sit illud. Secundo vero modo, qui ponit suum finem ultimum in gloria humana, hoc est, qui tantum afficitur gloria, vt illam præferat obseruationi præceptorum: vt est ille qui ob amorem glorie consequendæ, vel timorem glorie perdendæ incurrit aliquod peccatum mortale: vt Lucretia elegit adulterium ne infamaretur: cuius oppositum elegit Susanna, præferens diuinæ præcepta glorie humanæ & vitæ.

Gula